

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25.03.2014, sp. zn. 29 Cdo 3508/2013, ECLI:CZ:NS:2014:29.CDO.3508.2013.1

Číslo: 95/2014

Právní věta:

Dovolání žalovaného, který není účastníkem právního vztahu mezi státem a žalobcem jakožto poplatníkem soudního poplatku za podanou žalobu, proti usnesení o (ne)zastavení řízení o podané žalobě podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, není subjektivně přípustné.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 25.03.2014

Spisová značka: 29 Cdo 3508/2013

Číslo rozhodnutí: 95

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Poplatky soudní, Přípustnost dovolání

Předpisy: § 218 písm. b) o. s. ř.

§ 243c odst. 1 o. s. ř.

§ 243c odst. 3 o. s. ř.

§ 9 odst. 1 předpisu č. 549/1991Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

M ě s t s k ý s o u d v P r a z e u s n e s e n í m z e d n e 8 . 1 . 2 0 1 3 z a m í t l n á v r h n a z r u š e n í u s n e s e n í t a m n í h o s o u d u z e d n e 3 . 1 0 . 2 0 1 2 , k t e r ý m b y l i ž a l o b c i a) , b) a c) v y z v á n í k d o p l a c e n í s o u d n í h o p o p l a t k u v e v ý š i 4 0 9 8 8 0 0 K č (v ý r o k I .) , z a s t a v i l ř í z e n í (v ý r o k I I .) a r o z h o d l o v r á c e n í s o u d n í h o p o p l a t k u v e v ý š i 2 0 0 0 K č ž a l o b c ů m (v ý r o k I I I .) .

U s n e s e n í m z e d n e 1 5 . 4 . 2 0 1 3 z m ě n i l V r c h n í s o u d v P r a z e u s n e s e n í s o u d u p r v n í h o s t u p n ě t a k , ž e s e ř í z e n í n e z a s t a v u j e , v y c h á z e j e z e z á v ě r u , ž e v ý š e s o u d n í h o p o p l a t k u z a n á v r h n a z a h á j e n í ř í z e n í v r o z s a h u , j í m ŝ s e ž a l o b c i d o m á h a j í u r č e n í , ž e n o v é a k c i e s p o l e č n o s t i P F , a . s . , n e j s o u a k c i e m i , o d p o v í d á p o l o ŝ c e 4 b o d u 1 p í s m . c) s a z e b n í k u p o p l a t k ů (p ř í l o h y z á k o n a č . 5 4 9 / 1 9 9 1 S b . , o s o u d n í h o p o p l a t c í c h) . S o u č a s n ě o d v o l a c í s o u d u z a v ř e l , ž e k a ŝ d ý z e ž a l o b c ů j e p o v i n e n z a p l a t i t s o u d n í p o p l a t e k z a d a l š í s a m o s t a t n ě u p l a t n ě n ý n á r o k (n a u r č e n í v l a s t n í c t v í k a k c i í m) v e v ý š i 2 0 0 0 K č , k č e m u ŝ j e s o u d p r v n í h o s t u p n ě d o s u d n e v y z v a l .

P r o t i t o m u t o u s n e s e n í p o d a l a ž a l o v a n á d o v o l á n í , j e ŝ N e j v ý š š í s o u d o d m í t l p o d l e u s t a n o v e n í §

243c odst. 1 a 3 a § 218 písm. b) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu.

Z odůvodnění:

Zkoumání, zda dovolání je objektivně přípustné, předchází – ve smyslu ustanovení § 243c odst. 3 a § 218 písm. b) o. s. ř. – posuzování tzv. subjektivní přípustnosti dovolání.

Je tomu tak proto, že k podání dovolání je oprávněn pouze ten účastník, v jehož poměrech rozhodnutím odvolacího soudu nastala újma (jakkoliv nepatrná) odstranitelná tím, že dovolací soud toto rozhodnutí zruší (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 7. 1999, sp. zn. 20 Cdo 1760/98, uveřejněné v časopise Soudní judikatura číslo 1, ročník 2000, pod číslem 7, ze dne 21. 8. 2003, sp. zn. [29 Cdo 2290/2000](#), uveřejněné pod číslem 38/2004 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek, či ze dne 30. 6. 2004, sp. zn. [29 Odo 198/2003](#)).

Při posuzování subjektivní přípustnosti dovolání nelze přehlédnout, že dovolatelka není účastnicí právního vztahu mezi státem a žalobci jakožto poplatníky soudního poplatku (srov. např. stanovisko Nejvyššího soudu ČSR ze dne 29. 9. 1988, sp. zn. [Cpj 257/87](#), uveřejněné pod číslem 2/89 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek, či obdobně při výkladu ustanovení § 138 o. s. ř. nález Ústavního soudu ze dne 17. 5. 2011, sp. zn. [IV. ÚS 121/11](#)). Nepřísluší jí proto jakkoliv brojit proti posouzení výše soudního poplatku za podaný návrh (žalobu), resp. namítat, že stát (příslušný soud – § 3 zákona o soudních poplatcích) vyměřil soudní poplatek v nesprávné výši.

Napadeným usnesením přitom odvolací soud rozhodl o tom, zda je na místě zastavit řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích pro (soudem prvního stupně dovozené) nesplnění poplatkové povinnosti žalobců. Rozhodnutí odvolacího soudu se tudíž nedotýká poměrů dovolatelky a dovolání proto není subjektivně přípustné.

O nákladech dovolacího řízení rozhodne soud prvního stupně v rozhodnutí, jímž se řízení končí (§ 151 odst. 1 o. s. ř.).

Rozhodné znění občanského soudního řádu, podle kterého Nejvyšší soud dovolání projednal a rozhodl o něm (do 31. 12. 2013) se podává z článku II. bodu 2 zákona č. 293/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.